

Η Παγκόσμιος Ύψωσις του Τιμίου Σταυρού στην Ι.Μ. Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το διήμερο 13-14 Σεπτεμβρίου εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η Παγκόσμιος Ύψωσις του Τιμίου Σταυρού.

Την παραμονή της εορτής ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον εσπερινό και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στο Γηροκομείο Βεροίας.

Ανήμερα της εορτής, ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Παλαιό Μητροπολιτικό Ιερό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ

«Σύ μοι σκέπη κραταιά υπάρχουνς ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ».

Αὐτὴ τὴν ὁμολογία κάνει σέ ἓνα ἀπὸ τὰ τροπάρια τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας ὁ ἱερός ὑμνογράφος. Καὶ δέν εἶναι κάποιος κοινός θνητός αὐτός πού ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ πανίσχυρη σκέπη καὶ προστασία του, ἀλλὰ ὁ ἰσχυρὸς βασιλεὺς τοῦ Βυζαντίου, ὁ Λέων Στ΄ ὁ σοφός.

Ἡ ὁμολογία αὐτὴ τοῦ ὑμνογράφου αὐτοκράτορος δέν εἶναι σχῆμα λόγου ἀλλὰ ἐμπειρία ζωῆς, ἐμπειρία κοινὴ ὅλων τῶν ἁγίων καὶ ὅλων τῶν πιστῶν. Γιατί ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, τό ὄργανο τῆς τιμωρίας γιὰ τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ τό σύμβολο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς θυσίας γιὰ τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος ἀνῆλθε μέ τὴ θέλησή του ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ γιὰ νά μᾶς ἀπαλ-λάξει ἀπὸ τίς ἁμαρτίες μας καὶ ἀπὸ τὴν καταδυναστεία τοῦ διαβόλου καὶ νά μᾶς ἐνώσει καὶ πάλι μέ τόν Θεό, εἶναι τό ἰσχυρότερο ὄπλο μας καὶ εἶναι, κατὰ συνέπεια, καὶ ἡ ἰσχυρότερη προστασία μας.

Διότι, ἐάν ὁ Χριστός διὰ τοῦ Σταυροῦ κατόρθωσε νά νικήσει καὶ νά συντρίψει τόν διάβολο πού εἶναι ὁ αἷτιος ὅχι μόνο τῆς ἁμαρτίας ἀλλὰ καὶ κάθε κακοῦ στόν

κόσμο και στή ζωή του ανθρώπου, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αποτε-λεῖ για όλους τούς πιστούς, για ό-λους ἡμᾶς πού κάνουμε τό ση-μεῖο και τόν ἐπικαλούμεθα, τήν ἰσχυ-ρό---τερη προστασία και τήν ἰσχυ-ρό-τερη σκέπη πού μπορούμε νά ἔχου-με.

Ὁ Σταυρός εἶναι τό σημεῖο τοῦ Χριστοῦ και ἡ δύναμή του εἶναι ἀπεριόριστη, ὅπως και ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό και εἶναι μεγάλη ἡ εὐλογία αὐτή πού μᾶς χάρισε ὁ Χριστός διά τοῦ Σταυροῦ του. Διότι δεν μᾶς ἐξασφάλισε διά τοῦ Σταυροῦ μόνο τή σωτηρία μας, ἀνερχόμενος ἐπ' αὐτοῦ και σταυ-ρού-μενος για χάρη μας, ἀλλά μᾶς ἔδωσε τόν Σταυρό ὡς διαρκῆ προ-στασία και μόνιμη σκέπη μας ἀπό κάθε κίνδυνο και ἀπό κάθε ἐχθρό.

Οἱ ἄνθρωποι ὅμως συνηθίζουμε νά ἀνα-ζητοῦμε και νά ἐπιζητοῦμε προ-στάτες ἰσχυρούς, νά ἐπιδιώ-κου--με τή δύναμη και τήν ἐξουσία, ἐνῶ τίποτε ἀπό αὐτά δεν μπορεῖ νά συγκριθεῖ μέ τή δύναμη και τήν προστασία πού μπορεῖ νά μᾶς προσ-φέρει ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, ἂν ἡμεῖς ἐπικαλούμεθα τή δύναμή του μέ πίστη και κά-νου-με τό ση-μεῖο του ζη-τώντας τήν προστασία του.

Και εἶναι τόσο ἰσχυρή ἡ δύναμη τοῦ Σταυροῦ ὅσο ἡμεῖς αἰσθανό-με-θα ἀδύναμοι, διότι ἰσχύει και για μᾶς αὐτό πού εἶπε ὁ Χριστός στόν ἀπόστολο Παῦλο: «ἀρκεῖ σοι ἡ χά-ρις μου· ἡ γάρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται».

Γι' αὐτό και δεν θά πρέπει νά στε-νοχωρούμεθα και νά ἀγωνιοῦ-με για τήν ἀδυναμία μας εἴτε τή σω-μα-τική εἴτε τήν πνευματική, διότι ἔχουμε και ἡμεῖς δύναμη και προ-στασία κραταιά, τή δύναμη και τήν προστασία τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυ--ρίου μας.

Μία μόνο προϋπόθεση ἀκόμη ὑπάρ-χει για νά ἀπολαμβάνουμε αὐ-τή τήν προστασία ἐκτός ἀπό τό νά ἐπικαλούμεθα τή χάρη τοῦ τι-μίου και ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Και αὐτή εἶναι νά μήν τόν ἀρνούμεθα.

Ὁ Χριστός ζητᾷ ἀπό ὅλους μας νά σηκώνουμε τόν σταυρό μας, ἐάν θέλουμε νά εἴμεθα γνήσιοι μαθη-τές του και νά τόν ἀκολουθοῦμε. Μᾶς ζητᾷ δηλαδή νά ἀντιμετωπί-ζουμε μέ ὑπομονή και καρτερία τίς δυσκολίες, τούς πειρασμούς, τά προβλήματα, τά γεράματα, τίς ἀσθένειες πού συ-ναντοῦμε στή ζωή μας. Μᾶς ζητᾷ νά κάνουμε και ἡμεῖς κάποιες μι-κρές θυσίες για χάρη Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος θυσίασε τόν ἑαυτό του και τή ζωή του για μᾶς και τή σωτηρία μας. Μᾶς ζητᾷ νά ἀπαρνηθοῦμε τά πάθη και τίς ἁμαρτίες μας για νά ἑναρμονίσουμε τή ζωή μας μέ τό θέλημα και τίς ἐντολές του.

Αὐτός εἶναι ὁ σταυρός πού μᾶς ζητᾷ ὁ Χριστός νά σηκώσουμε, ἀνταποδίδοντάς του τήν ἀγάπη του μέ τήν ἀγάπη μας πρός τόν ἴδιο και πρός τούς ἄνθρώπους. Δεν εἶναι ὁ σταυρός πού μᾶς ζητᾷ ὁ Χριστός νά σηκώσουμε ἀσήκωτος, γιατί ὁ Χριστός

γνωρίζει πόσο μπο-ρεῖ νά σηκώσει ὁ καθένας μας καί μᾶς δίδει ἕνα σταυρό πού εἶναι ἀνάλογος μέ τίς δυνάμεις μας, ἀνάλογος μέ αὐτόν πού μπο-ροῦμε νά σηκώσουμε.

Αὐ-τόν τόν σταυρό θά πρέπει, λοιπόν, νά τόν ση-κώνουμε καθη-με-ρινά, ὄχι μέ δυσ-θυ-μία καί κατή-φεια, ἀλλά μέ χαρά καί μέ τή συ-ναίσθηση ὅτι τό κά-νου-με γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ, τό κά-νου-με γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χρι-στοῦ, ὁ ὁποῖος τόσο μᾶς ἀγά-πησε, ὥστε θυσιάσθηκε γιά νά μᾶς λυ-τρώ-σει ἀπό τήν ἁμαρτία καί τόν αἰ-ώνιο θάνατο.

Ἀλλά θά πρέπει καί νά τόν σηκώ-νου-με μέ τή βε-βαιότητα ὅτι ἡ δύ-να-μη τοῦ δικοῦ του Σταυροῦ, τοῦ ὁποῖου τήν ὕψω-ση ἐορτάζουμε καί τιμοῦμε, θά μᾶς ἐνισχύει στήν προ-σπάθειά μας καί θά εἶναι καί γιά μᾶς σκέπη κραταιά καί δύναμη ἀκαταμά-χητη.

Χαίρομαι διότι μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία ἐπὶ τῇ σημερινῇ καί αὐριανῇ ἐορτῇ κατά τήν ὁποία ἐορτάζει ἐδῶ ὁ ναός τοῦ Ἰδρύματός μας νά εἶμαι κοντά σας καί νά πῶ αὐτά πού εἶπα, πού δέν εἶναι λόγια δικά μου, εἶναι λόγια τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι λόγια τῶν Πατέρων, ὅτι δηλαδή ὅλοι μας πρέπει νά σηκώνουμε τόν ὅποιονδήποτε σταυρό ἔχουμε.

Γνωρίζω ὅτι οἱ δύο Πρόεδροι καί τό Διοικητικό Συμβούλιο σηκώνουν σταυρούς, ὄχι ἕναν, πολλούς σταυρούς, σηκώνουν δυσκολίες, προβλήματα, ἀλλά τό κάνουν γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί γιά τήν ἀγάπη τῶν συνανθρώπων. Βλέπετε, καί τό βλέπουμε ὅλοι, πόσα πράγματα ἔχουν ἀλλάξει στή ζωὴ τῶν γερόντων μας. Πόσα πράγματα πᾶνε καλύτερα, μέσα ἀπό δυσκολίες, ὄχι ἀπό ἀνέσεις, ὄχι γιατί τά ἔχουμε πλούσια ὅλα, ἀλλά μέσα ἀπό δυσκολίες. Καί εἶμαι βέβαιος καί τό ζῶ κάθε φορά πού μιλῶ μέ τούς Προέδρους καί τοῦ Ἀδελφάτου καί τῆς Διοικήσεως, ἀλλά καί ὅλα τά ἄλλα μέλη, ὅτι αὐτόν τόν σταυρό τόν σηκώνουν μέ εὐχαρίστηση, διότι πιστεύουν ὅτι σέ αὐτὴ τῇ δυσκολίᾳ καί σέ αὐτὴ τήν πορεία μέσα ἀπό τά προβλήματα ἔχουν τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἔχουν τὴ βοήθεια τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, πού ἰδιαίτερα τιμᾶται ἐδῶ στὸν ἱερό μας ναό, στὸν ναό τοῦ Ἰδρύματος.

Εὐχομαι, λοιπόν, μέ αὐτὴ τὴ δύναμη τοῦ Σταυροῦ καί μέ αὐτὴ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, νά σηκώνετε αὐτόν τόν σταυρό καί αὐτὴ τὴ διακονία τῶν ἀδελφῶν μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

«Δεῦτε, πιστοί, τό ζωοποιόν ξύλον προ--σ-κυνήσωμεν».

Αὐτή τήν πρόσκληση ἀπηύ-θυ-νε καί σέ μάς σήμερα, ἐορ-τή τῆς παγ-κο-σμίου ὑψώ-σεως τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυ----ροῦ, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία καλώντας μας νά προσκυνήσουμε τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου μας, τόν Σταυρό πού ἀπό ξύλο κατάρας καί τιμωρίας, μεταβλήθηκε χάρι στή θυσία τοῦ Χριστοῦ σέ ξύλο ἀπό τό ὁποῖο ἐπήγασε ἡ ζωή γιά τόν κάθε ἄνθρωπο πού θά πιστεύσει στόν Χρι-στό.

Ποίος εἶναι ὅμως ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὁ Χριστός ἐπέ-λεξε νά μάς χαρίσει τή σω-τηρία μέ αὐ-τόν τόν ὀδυνηρό καί ἐξευτελιστικό τρό----πο;

Θά μπορούσε, ἀ-σφα--λῶς, νά μᾶς χαρίσει τήν ἄφε-ση καί τή λύτρωση χω-ρίς νά χρει--α-σθεῖ ἡ δική του θυσία, ὅμως δέν ἐπέ-λεξε αὐτή τήν εὐκολή λύ-ση. Θά μπορούσε νά πεῖ στόν καθένα μας, ὅπως εἶχε πεῖ καί στόν παραλυτικό «τέκνον, ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου».

Δέν τό κάνει ὅμως καί ἐπι-λέ-γει ἀντίθετα μία λύση πού ἔχει κόπο, πού ἔχει πόνο, πού ἔχει θυσία προσωπική γιά Ἐκεῖ-νον πού δέν εἶχε καμία συμ-μετοχή στή δική μας ἁμαρτία.

Ἐπιλέγει ὅμως τόν δρόμο τῆς θυ--σίας γιά νά μᾶς διδά-ξει ὅτι ἡ σω-τη-ρία μας δέν εἶ-ναι μία εὐκολή ὑπό-θε-ση, δέν εἶ-ναι μία ὑπό-θεση πού δέν χρει--α-ζεται κόπο καί δέν ἀ-παιτεῖ πόνο. Χρειάζεται καί κόπος καί πόνος, καί αὐτόν τόν προσφέρει πρῶτα ἀπό ὅλους ὁ Θεός γιά ἐμᾶς. Γιά νά χαράξει καί σ' αὐτή τήν περί-πτωση «ὁδόν σωτηρίας» καί νά μᾶς δείξει πῶς πρέπει νά πορευθοῦμε καί ἐμεῖς, ὥστε νά κερδίσουμε τή σωτηρία πού μᾶς διασφάλισε μέ τή δι-κή του θυσία.

Ὁ Χριστός ὅμως χρησιμο-ποιεῖ αὐτόν τόν τρόπο, χρη-σιμοποιεῖ τόν σταυρό ὡς μέ-σον τῆς σωτηρίας μας γιά νά μᾶς δι-δάξει καί κά-τι ἀκό-μη· γιά νά μᾶς διδάξει τή σχέ-ση τῆς θυσίας μέ τήν ἀγάπη.

Ἡ σταυρική θυσία τοῦ Χρι-στοῦ ἀπό τήν ὁποία ἀπέρ-ρευ-σε ἡ σωτηρία μας εἶναι ἀπο-τέ-λεσμα τῆς ἀγά--πης του πρός τόν ἄνθρωπο. Μιάς ἀγάπης πού δέν ἦταν ἀνέξοδη καί ἄκο-πη, ἀλλά συνο-δεύθηκε ἀπό τόν πό-νο καί τήν ἔως θα-νάτου ὁδύνη τοῦ ἴδι--ου τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀγάπη εἶναι τό ζη-τούμενο καί γιά μᾶς, εἶναι ἡ προῦ-πό-θεση πού θέτει ὁ Χρι-στός γιά τή σω-τη-ρία μας.

Ἀλλά ἡ ἀγάπη πού μᾶς ζητᾶ, δέν εἶναι μία ἀγάπη λόγων, πού δέν κο-στίζουν, δέν εἶναι μία ἀγάπη συναι-σθη-μά-των πού ἐξα-νεμίζονται μέ τήν πρῶ-τη δυσκο-λία, δέν εἶναι μία ἀγάπη δακρύων πού στε-γνώ-νουν μόλις πε-ρά-σει ἡ ἐπι-πόλαιη συ--γκίνηση.

Ἡ ἀγάπη πού μᾶς διδάσκει ὁ Χριστός ἀπό τό ὕψος τοῦ Σταυ-ροῦ του καί ζη-τᾶ ἀπό ἐμᾶς νά μιμηθοῦμε εἶναι μία ἀγάπη θυσίας, μία ἀγάπη θυ-σια--στι-κή, πού γνωρίζει νά προσ-φέρεται στόν ἄλ-λο χωρίς νά ζητᾶ ἀνταλλάγ-μα-τα· πού γνωρίζει νά προσ-φέ--ρεται στόν συ--νάν--θρωπο, στόν ἀ-δελ--φό, στόν πλη-σί-ον, χωρίς νά ὑπο-λο-γίζει τό κόστος ἢ τίς συνέπειες· πού γνω-ρίζει νά ζητᾶ συγ-γνώ-μη, ἀκόμη καί ὅταν εἶναι βέ-βαιο ὅτι τό σφάλ-μα εἶναι τῆς ἄλλης πλευρᾶς.

Αὐτή τήν ἀγάπη μᾶς προ-σέ-φερε ὁ Χρι--στός, ἀδελφοί μου, προ-σφέροντάς μας τή

σωτη-ρία διά τῆς σταυρικῆς του θυ--σίας. Καί αὕτη τήν ἀγάπη ζητᾷ καί ἀπό ἐμᾶς νά προσ-φέ-ρου-με καί σέ Ἑκεῖ-νον ἀλ-λά καί στούς ἀδελ-φούς μας.

Διότι ἀγάπη χωρίς θυσία δέν νοεῖται, ἐφόσον ἡ ἀγάπη εἶ-ναι προσφορά· καί εἶ-ναι πραγ-ματική καί ἀ-λη--θινή μό-νο ὅταν ὠφελεῖ αὐτόν στόν ὁποῖο προσ-φέ-ρεται.

Μία ἀγάπη σύμφω-να μέ τίς δικές μας προδιαγραφές, σύμ-φω-να μέ τή δική μας γνώμη καί μέ τά δικά μας μέτρα πού ἀγνοεῖ αὐτόν στόν ὁποῖο ἀπευ-θύνεται, δέν εἶναι ἀγά-πη, ἀλ-λά ἔκφραση ἐγωι-σμοῦ, ἡ ὁποία ἀντί νά μᾶς ὁδηγεῖ στή σωτηρία μᾶς παρα-σύρει στήν κατα-στρο---φή καί τήν ἀπώ-λεια.

Προ-σκυνῶντας, λοιπόν, καί ἀ-σπα-ζόμενοι σήμε-ρα τόν τί-μιο Σταυρό, ἅς ἀποφασίσουμε νά δι-δαχθοῦμε ἀπό τή θυ-σιαστική ἀγάπη τοῦ «ἐν αὐτῷ προ-σ-παγέντος» ἀρχηγοῦ καί τελειωτοῦ τῆς πίστεώς μας, καί ἅς ἀκολουθήσουμε τό πα--ράδειγμά του, γιά νά φθά-σουμε καί ἐμεῖς στήν «αἰώνια μακαριότητα», τήν ὁποία μᾶς διασφά-λι-σε ὁ Χριστός μέ τή σταυρική του θυσία.